

Lovforslag nr. L 94. Fremsat den 24. november 1999 af Miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ændring af lov om planlægning

(Klager over retlige spørgsmål i forbindelse med afgørelser om afvikling af ulovlige helårsbeboelser i boliger i sommerhusområder)

§ 1

I lov nr. 1022 af 23. december 1998 om ændring af lov om planlægning, som ændret ved lov nr. 371 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål. Klage skal være indgivet skriftligt til nævnet senest den 15. maj 2000.”

2. I § 3 indsættes som *stk. 6*:

”Stk. 6. Bestemmelserne i §§ 58, stk. 2 og 3, 59, 60, stk. 3 og 5, og 62, stk. 1, i lov om planlægning finder tilsvarende anvendelse.”

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for alle afgørelser truffet efter § 3, stk. 1, i lov nr. 1022 af 23. december 1998, som ændret ved lov nr. 371 af 2. juni 1999.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Ved lov nr. 371 af 2. juni 1999 blev der indført regler om afvikling af visse ulovlige helårsbeboelser i sommerhusområder. Kommunalbestyrelsen kan efter disse regler meddele dispensation fra forbudet mod anvendelse af en bolig i et sommerhusområde til helårsbeboelse, jf. planlovens § 40, stk. 1, til personer, som fra før den 21. oktober 1998 har været registreret i CPR med bopæl i en sådan bolig, og som ikke i henhold til planlovens §§ 40-41 lovligt har kunnet anvende boligen til helårsbeboelse. En sådan "afviklingsdispensation" skal være tidsbegrænset til senest den 31. marts 2009.

En dispensationsansøgning skal være indgivet til kommunalbestyrelsen senest 30. september 1999, og kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse senest den 31. marts 2000.

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 204 (som siden blev til lov nr. 371 af 2. juni 1999) blev det forudsat, at planlovens almindelige regler om klager vedrørende retlige spørgsmål skulle være gældende, således at en afgørelse om "afviklingsdispensation" kunne påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål. Dette blev således udtrykkeligt oplyst over for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, ligesom det efterfølgende blev præciseret i ministeriets brev af 18. juni 1999 til samtlige kommunalbestyrelser m.fl.

I anledning af en konkret klage over en kommunalbestyrelses afgørelse om "afviklingsdispensation" har Naturklagenævnet imidlertid i en principiel afgørelse af 14. oktober 1999 fastslået, at sådanne klager vil blive afvist af nævnet – også for så vidt angår retlige spørgsmål. Nævnets flertal har således lagt afgørende vægt på, at den gældende bestemmelse i § 3, stk. 5, i lov nr. 1022 af 23. december 1998 (som ændret ved lov nr. 371 af 2. juni 1999) efter sin ordlyd er en endelighedsbestemmelse, og at klageadgangen derfor er helt afskåret.

Formålet med lovforslaget er på den baggrund at ændre lov nr. 1022 af 23. december 1998 (som ændret ved lov nr. 371 af 2. juni 1999), således at afgørelser om "afviklingsdispensationer" kan påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål – helt i overensstemmelse med Folketingets forudsætninger ved behandlingen og vedtagelsen af lovforslag nr. L 204.

Lovforslaget indebærer, at Naturklagenævnet skal behandle alle klager over afgørelser om "afviklingsdispensationer" for så vidt angår retlige spørgsmål. Dette gælder både allerede truffne afgørelser og afgørelser, der træffes indtil den 31. marts 2000. Det forudsættes endvidere, at Naturklagenævnet genoptager sager, som nævnet måtte have afvist fra realitetsbehandling under henvisning til den gældende klagebestemmelse. Det tilsigtes således at undgå, at nogen person lider et retstab.

Skov- og Naturstyrelsen har ved brev af 15. november 1999 til samtlige kommunalbestyrelser m.v. orienteret om regeringens intentioner om at fremsætte lovforslaget.

Adgangen til at klage over retlige spørgsmål svarer til den almindelige bestemmelse i planlovens § 58, stk. 1, nr. 4. Dette indebærer, at alle spørgsmål om forståelsen af loven kan gøres til genstand for klage. Også overholdelsen af almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelserne i forvaltningsloven, anses for retlige spørgsmål, der er omfattet af klageadgangen. I lighed med klager efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 4, kan det skønmæssige element i en afgørelse om "afviklingsdispensation" derimod ikke efterprøves af Naturklagenævnet.

Som det fremgår af regeringens lovprogram, vil der i denne Folketingssamling blive fremsat et lovforslag om implementeringen af Århuskonventionen i en række love, der henhører under Miljø- og Energiministeriet. Dette lovforslag vil indeholde forslag om ophævelse af endelighedsbestemmelsen i planlovens § 40, stk. 3, således at der også bliver adgang til at klage over retlige spørgsmål i forbindelse med kommunal-

bestyrelsens afgørelser efter den almindelige regel i planlovens § 40, stk. 2, om dispensation til helårsbeboelse i boliger i sommerhusområder. Der vil herefter ikke være bestemmelser i planloven, der udelukker klager over retlige spørgsmål i forbindelse med afgørelser efter loven.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for staten i forhold til det, der var forudsat ved gennemførelsen af lov nr. 371 af 2. juni 1999.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for kom-

munerne i forhold til det, der var forudsat ved gennemførelsen af lov nr. 371 af 2. juni 1999.

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for amtskommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige miljømæssige konsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser i forhold til det, der var forudsat ved gennemførelsen af lov nr. 371 af 2. juni 1999.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser i forhold til det, der var forudsat ved gennemførelsen af lov nr. 371 af 2. juni 1999.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 2**Til § 1***Til nr. 1**

Ved den foreslåede ændring indføres der adgang til at klage til Naturklagenævnet over afgørelser om "afviklingsdispensationer" efter § 3, stk. 1, i lov nr. 1022 af 23. december 1998 (som ændret ved lov nr. 371 af 2. juni 1999) for så vidt angår retlige spørgsmål. Dette svarer til, hvad der gælder efter den almindelige klagebestemmelse i planlovens § 58, stk. 1, nr. 4. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Der foreslås endvidere en særlig klagefrist for afgørelser om "afviklingsdispensationer", således at klage skal være indgivet skriftligt til nævnet senest den 15. maj 2000. Dette skal ses i sammenhæng med, at kommunalbestyrelsen senest den 31. marts 2000 skal have truffet afgørelse i alle sager om "afviklingsdispensationer". Klagefristen gælder for alle afgørelser om "afviklingsdispensationer" – også afgørelser, der er truffet inden lovens ikrafttræden. Der henvises til bemærkningerne til § 2.

Til nr. 2

Ændringen indebærer, at planlovens øvrige regler om klager vedrørende retlige spørgsmål – herunder om klageberettigelse, adgangen til at tillægge en klage opsættende virkning samt søgsmålsfrist – vil gælde for klager over afgørelser om "afviklingsdispensationer". Reglen om, at Naturklagenævnets formand på nævnets vegne kan træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at have meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål, vil ligeledes gælde for disse sager.

Da lovforslaget tager sigte på at bringe lov nr. 1022 af 23. december 1998 (som ændret ved lov nr. 371 af 2. juni 1999) i overensstemmelse med de forudsætninger, der lå til grund for Folketingets vedtagelse af loven, foreslås det, at lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt.

Af samme grund foreslås det, at klageadgangen kommer til at gælde for alle afgørelser om "afviklingsdispensationer", der er eller bliver truffet af kommunalbestyrelsen efter lov nr. 1022 af 23. december 1998 (som ændret ved lov 371 af 2. juni 1999). Hermed tilsigtes det at undgå, at nogen person lider retstab som følge af den formulering af klagebestemmelsen, der blev vedtaget ved lov nr. 371 af 2. juni 1999.

Dette indebærer bl.a., at Naturklagenævnet skal behandle enhver klage, der måtte være blevet indgivet til nævnet inden lovens ikrafttræden. Det forudsættes desuden, at nævnet genoptager den sag, der er nævnt i indledningen til de almindelige bemærkninger – samt eventuelle tilsvarende sager – til realitetsbehandling.

Umiddelbart efter lovens vedtagelse vil Miljø- og Energiministeriet vejlede kommunerne om betydningen af klagereglerne. Det vil i den forbindelse blive meddelt, at der skal gives særskilt klagevejledning til personer, som inden lovens ikrafttræden er blevet meddelt en afgørelse om "afviklingsdispensation". Det vil dog ikke være nødvendigt at give sådan efterfølgende klagevejledning til personer, hvis ansøgning om "afviklingsdispensation" fuldt ud er blevet imødekommet.

Til lovforslag nr. L 94. Skriftlig fremsættelse (24. november 1999)

Miljø-og energiministeren (Svend Auken) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om planlægning (Klager over retlige spørgsmål i forbindelse med afgørelser om afvikling af ulovlige helårsbeboelser i boliger i sommerhusområder)

(Lovforslag nr. L 94).

Ved den ændring i planloven, Lov nr. 371 af 2. juni 1999, der trådte i kraft den 1. juli 1999, vedtog Folketinget en afviklingsordning, der i en kortere periode giver kommunalbestyrelserne mulighed for at dispensere fra forbudet mod helårsbeboelse i sommerhusområder i forhold til personer, der har været registreret i CPR med ulovlig bopæl i et sommerhus før den 21. oktober 1998. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning meddele personlige tidsbegrænsede dispensationer indtil senest d. 31. marts 2009.

En dispensationsansøgning skal være indgivet til kommunalbestyrelsen senest 30. september 1999, og kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse senest den 31. marts 2000.

Det blev under behandlingen af lovforslag L 204 (som siden blev til lov nr. 371 af 2. juni 1999) forudsat, at planlovens almindelige klagebestemmelser var gældende, således at kommunalbestyrelsernes afgørelser om dispensation fra forbudet mod helårsbeboelse, for så vidt angår retlige spørgsmål kunne påklages til Naturklagenævnet.

Naturklagenævnet har den 14. oktober 1999 i anledning af en konkret klage over en kommunalbestyrelses afgørelse om afviklingsdispensation fastslået at sådanne klager vil blive afvist af nævnet – også for så vidt angår retlige spørgs-

mål. Nævnet finder ikke, at der er hjemmel til at påklage kommunalbestyrelseres dispensationsafgørelser til anden administrativ myndighed, idet lovens klagebestemmelse efter sin ordlyd er en endelighedsbestemmelse.

Lovforslaget indebærer - i overensstemmelse med forudsætningerne ved behandlingen og vedtagelsen af afviklingsloven i Folketinget - at Naturklagenævnet skal behandle alle klager over afgørelser om "afviklingsdispensationer" for så vidt angår retlige spørgsmål.

Dette gælder både allerede truffne afgørelser og afgørelser, der træffes indtil den 31. marts 2000. Det forudsættes endvidere, at Naturklagenævnet genoptager sager, som nævnet måtte have afvist fra realitetsbehandling under henvisning til den gældende klagebestemmelse. Det tilsigtes således at undgå, at nogen person lider et retstab.

I denne Folketingssamling vil regeringen også fremsætte et lovforslag om implementering af Århuskonventionen i en række love, der henhører under Miljø- og Energiministeriet. Dette lovforslag vil indeholde forslag om, at endelighedsbestemmelsen i planlovens § 40, stk. 3, ophæves, således at der også bliver adgang til at klage over retlige spørgsmål i forbindelse med kommunalbestyrelsernes afgørelser efter den almindelige regel i planlovens § 40, stk. 2, om dispensation til helårsbeboelse i boliger i sommerhusområder. Der vil herefter ikke være bestemmelser i planloven, der udelukker klager over retlige spørgsmål i forbindelse med afgørelser efter loven.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale Folketingets velvillige behandling